

GENERAL

Com aprenem les persones adultes al segle XXI?

🕒 9 de juny de 2011 👤 XARXES 💬 20 COMENTARIS

Iniciem amb aquest post una sèrie de tres escrits que, a través del bloc de l'Escola, pretenen incitar el debat i la reflexió al voltant de l'aprenentatge informal i del paper de les unitats de formació en aquest tipus d'aprenentatge. Clourem aquestes reflexions amb una **jornada** prevista per al 8 de juliol, on esperem la vostra assistència i on presentarem el resum de les vostres aportacions amb l'objectiu d'establir línies de treball concretes.

Fins no fa gaire temps era acceptat per tothom que quan una persona acabava la seva etapa de formació a l'escola, o a la universitat, ja era adulta i s'havia de dedicar la resta de la seva vida a posar en pràctica allò que havia après en la seva infantesa i joventut. L'etapa d'aprenentatge s'havia acabat.

Però després, en integrar-se al món laboral, les persones descobrien que els quedava molt per aprendre, que hi havia moltes coses que, per molt bones notes que s'haguessin obtingut en l'etapa escolar, no sabien fer. Això, en realitat, era que els faltava experiència. I què és l'experiència, al capdavall? Els aprenentatges acumulats en fer la feina del dia a dia, per diferents tècniques: per repetició, per la tècnica d'assaig/error, per observació...

I això continua sent així al segle XXI, però sota dues circumstàncies que marquen profundament la nostra manera d'enfocar la vida professional:

1. Ara sabem que l'etapa d'aprenentatge no s'acaba mai! Hem pres consciència que l'aprenentatge és inherent a la vida i que necessitem actualitzar de manera permanent els nostres coneixements i practicar les habilitats que ens demana la nostra feina
2. Tenim eines i mitjans que ens poden facilitar l'adquisició d'aquests coneixements, la pràctica d'habilitats, l'obtenció d'informació

Hi ha determinats aspectes, determinats continguts, que requereixen un enfocament estructurat i que, per tant, ens agrada adquirir d'una manera més formal, més reglada: continguts que tenen a veure, per exemple, amb el coneixement d'un marc legal, o l'estudi d'un context determinat. Però hi ha altres coneixements, tan necessaris com els estructurats, que adquirim habitualment d'una manera menys sistematitzada, i que estan més relacionats amb les habilitats i les aptituds: la intuïció, la capacitat de síntesi, la relació d'idees, el maneig d'instruments... Això és el que anomenem aprenentatge informal, que avui, amb les eines de què disposem, es pot articular a través de xarxes de persones amb feines similars que intercanvien coneixements, experiències...

Cadascú de nosaltres, doncs, es construeix al llarg de la vida una xarxa de recursos, de persones, que ens ajuden a millorar en el nostre desenvolupament; bastim el que s'anomena la nostra PLN (personal learning network), xarxa d'aprenentatge personal.

On teniu vosaltres les vostres fonts principals d'informació i d'aprenentatge? Com heu construït, potser sense adonar-vos-en, la vostra PLN? Hi ha alguns estudis que apunten que la relació entre els dos tipus d'aprenentatge és del 80/20: el 80 % del que necessitem per al nostre lloc de treball prové de l'aprenentatge informal i el 20 % prové de l'aprenentatge formal. Quin paper té en la vostra vida l'aprenentatge formal? Creieu que es dona en el vostre cas aquesta relació 20/80? Si no és aquesta, quina creieu que és? Esperem les vostres aportacions!

📖 FORMACIÓ

ENTRADA PRÈVIA

[Directius públics: Funcionaris? No funcionaris?](#)

ENTRADA SEGÜENT

[El paper de les unitats de formació en l'aprenentatge informal](#)

Comentaris a [Com aprenem les persones adultes al segle XXI?](#)

EAPC ha dit:

RESPON